

sygn. akt. V K 700/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Pawliczak

Protokolant: Patrycja Zielińska

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej S. F.

po rozpoznaniu w dniach 15 września 2016r., 6 października 2016r., 10 listopada 2016r., 10 stycznia 2017r.,

sprawy **A. G.**,

urodzonego w dniu (...) w S.,

syna M. i Z. z domu S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 8 grudnia 2013r. w S. uderzył kilkukrotnie pięścią w okolice głowy D. B. oraz dogasił papierosa na jej policzku, w wyniku czego pokrzywdzona doznała sińców w okolicy twarzy oraz maceracji naskórka policzka prawego, w związku z czym doszło wystąpienia naruszenia czynności narządów, jakimi są powłoki miękkie głowy i twarzy pokrzywdzonej, na okres trwający nie dłużej niż 7 dni

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

II. w tym samym miejscu i czasie wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci żółtego proszku stanowiącego amfetaminę o łącznej wadze netto 2,537 grama, znajdujące się w woreczku foliowym z zapięciem strunowym

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. uznaje oskarżonego A. G. za winnego popełnienia zarzuconych mu przestępstw z tą zmianą, że zapis „w okolice głowy” zmienia na „w głowę” oraz ustala, że amfetamina, którą posiadał stanowi substancję psychotropową i miała masę 2,48 grama netto, i wymierza mu:

- za popełnienie przestępstwa opisanego w pkt I, na podstawie art. 157 § 2 kk, karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności ze zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej, dozоровanej pracy na cel społeczny, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

- za popełnienie przestępstwa opisanego w pkt II, na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 37 a kk, karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności ze zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej, dozоровanej pracy na cel społeczny, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

II. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzone kary łączy w karę łączną roku i 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności ze zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej, dozоровanej pracy na cel społeczny, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

III. na podstawie art. 46 § 1 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za wyrządzoną D. B. krzywdę przez zapłatę na jej rzecz kwoty 1000 (tysiąca) zł,

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 wymienionej ustawy z dnia 29.07.2005 r. oraz art. 44 § 2 kk orzeka przepadek zatrzymanej w sprawie substancji psychotropowej wraz z opakowaniem,

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 2 ust. 2 i art. 6 Ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. , Nr 49 poz. 223 ze zm.) opłatę w kwocie 300 (trzystu) zł.

sygn. akt V K 700/16

UZASADNIENIE

A. G. i D. B. pozostawali we wspólnym pożyciu małżeńskim.

W 2013 r. toczyło się postępowanie o rozwiązanie małżeństwa wymienionych z powództwa D. B.. W dniu 8 grudnia 2013r. A. G. miał pretensje do żony o to, że nie wróciła na noc do domu. Wyzywał ją wulgarnie, groził jej pozbawieniem życia i opluł ją.

Gdy D. B. pobiegła do pokoju syna P. G. aby go uspokoić A. G. popchnął ją na łóżko i uderzył kilkukrotnie pięścią w głowę. Następnie obrócił ją na plecy i dogasił papierosa na jej policzku. P. G. podał D. B. telefon, gdy połączyła się z pogotowiem (...) oskarżony wyrwał go i rzucił nim. Następnie wyszedł z mieszkania.

D. B. przeszukała ubrania męża w poszukiwaniu pieniędzy.

W kieszeni koszuli znalazła woreczek foliowy z zapięciem strunowym, w którym znajdowała się amfetamina o masie 2,48 grama. D. B. ponownie zatelefonowała na pogotowie (...) i poinformowała o ujawnieniu narkotyku.

Opisane zachowanie A. G. polegające na stosowaniu przemocy fizycznej doprowadziło do tego, że D. B. doznała sińców w okolicy twarzy oraz maceracji naskórka policzka prawego, w związku z czym doszło wystąpienia naruszenia czynności narządów, jakimi są powłoki miękkie głowy i twarzy pokrzywdzonej, na okres trwający nie dłużej niż 7 dni.

Dowód: zeznania D. B. 227-22, 12-14

zeznania W. Z. k. 312, 9

opinia biegłych lekarzy k. 45-47

opinia z zakresu chemii k. 95-97

oględziny k. 16-17

A. G. ma 55 lat, pracuje dorywczo jako mechanik, zarabia ok. 1500- 2000 zł miesięcznie, ma troje dzieci. Był trzykrotnie karany za kradzieże. Ostatni wyrok skazujący zapadł w 2011 r.

dowód; informacja K. k. 221-222

informacje o oskarżonym k. 59, 226

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wyjaśnił jednak, że nie wyklucza, że uderzył żonę przypadkowo oraz przypalił ją papierosem. Doszło do tego w czasie sprzeczki spowodowanej spędzeniem przez nią nocy poza domem. D. B. była również agresywna.

Zaprzeczył, że posiadał narkotyki.

Materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu popełnienia zarzuconych mu czynów.

Brak jest przede wszystkim podstaw by kwestionować zeznania D. B.. Należy zauważyć, że co do stosowania przemocy oskarżony nie kwestionował ich prawdziwości. Dopuszczał możliwość, że przypalił pokrzywdzoną papierosem i uderzył ją. Twierdził, że była agresywna jednak nie utrzymywał, że zastosował wobec niej przemoc w obronie. Trudno ponadto zgodzić się z możliwością przypadkowego przypalenia twarzy pokrzywdzonej. Oskarżony nie wytłumaczył zresztą jak mogło dojść do takiego przypadku.

Oskarżony twierdził, że zawiadomienie Policji stanowi element zemsty pokrzywdzonej za to, że on wzywał policję, gdy nadużywała alkoholu. Takie tłumaczenie jest absolutnie nieprzekonujące. Oskarżony dopuścił się wobec pokrzywdzonej czynu przeciwko życiu i zdrowiu (czego nie zakwestionował). Okoliczność ta była wystarczająca do dokonania na nim odwetu i doprowadzenia do poniesienia odpowiedzialności karnej. W tej sytuacji D. B. dążąc do ukarania oskarżonego nie musiałyby podejmować kolejnych ryzykownych zachowań związanych z wejściem w posiadanie narkotyku i jego podrzuceniem.

Ponadto o tym, że pokrzywdzona nie kierowała się odwetem świadczy fakt, że po przyjeździe funkcjonariusza Policji nie zadeklarowała zamiaru zgłoszenia popełnienia przez oskarżonego czynu przeciwko jej życiu i zdrowiu. Zeznania W. Z. złożone w toku dochodzenia pozwalają na ustalenie, że ogólnikowo opowiedziała mu o agresywnym zachowaniu oskarżonego. Świadek na rozprawie wyjaśnił, że fakt ten nie znalazł odzwierciedlenia w dokumentacji bowiem pokrzywdzona nie wyraziła takiej woli. Zgłosiła jedynie ujawnienie narkotyku. Zdaniem Sądu takie postępowanie D. B. nie jest nielogiczne. Nie chciała zaszkodzić oskarżonemu. Ujawnienie narkotyku zgłosiła zapewne po to aby ustrzec się przed konsekwencjami posiadania narkotyków (tych ujawnionych i tych, które mogłyby w przyszłości zostać przyniesione przez oskarżonego) w mieszkaniu, które, jak wynika z wypowiedzi oskarżonego i dołączonej dokumentacji, dość często było w tamtym czasie odwiedzane przez Policję i służby socjalne.

Zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów Sąd uznał za pełnowartościowy dowód albowiem ich autentyczność i prawdziwość zawartych w nich treści nie budzi wątpliwości, nadto są one jasne i pełne.

Sąd w pełni podzielił wywody opinii ekspertów z zakresu chemii albowiem są one jasne, pełne, logiczne i sporządzone zostały przez fachowców z dużym doświadczeniem zawodowym, dysponujących specjalistyczną wiedzą po przeprowadzeniu specjalistycznych badań. Brak jest podstaw by kwestionować prawdziwości zawartych w nim twierdzeń.

Podobnie nie budziła wątpliwości wiarygodność opinia biegłych psychiatrów, którzy jej wydanie poprzedzili specjalistycznym badaniem oskarżonego, zapoznali się z aktami sprawy, a swoje wnioski uzasadnili w sposób jasny i wystarczająco wyczerpujący.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 157 § 2kk, W wyniku jego zachowania D. B. doznała sińców w okolicy twarzy oraz maceracji naskórka policzka prawego, w związku z czym doszło wystąpienia naruszenia czynności narządów, jakimi są powłoki miękkie głowy i twarzy pokrzywdzonej, na okres trwający nie dłużej niż 7 dni

Oskarżony wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy. Takim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

W ocenie Sądu czyn zakwalifikowany z art. 157 § 2 kk charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony dotkliwie pobił małżonkę, a przypalenie twarzy papierosem należy uznać za zachowanie szczególnie rażące i zasługujące na potępienie. Oskarżony działał zatem z bardzo dużą agresją, wyrządzając żonie dotkliwą krzywdę fizyczną i moralną.

Odnośnie czynu naruszającego przepisy Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd jako okoliczność obciążającą poczytał ilość narkotyku, która pozwalałaby na odurzenie się co najmniej przez 5 osób.

Na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał również jego karalność.

Po uwzględnieniu wymienionych okoliczności podmiotowych i przedmiotowych Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości czynu, a zarazem spełniającą cele zarówno wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonego, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, będą, w odniesieniu do obu czynów, kary ograniczenia wolności, we wskazanym w wyroku wymiarze.

Okoliczność, że strony obecnie pogodziły się, a nadto fakt, że oskarżony od 6 lat nie był karany pozwala stwierdzić, że wymierzenie kary pozbawienia wolności nie jest konieczne dla realizacji celów kary. Cele te mogą zostać osiągnięte przez wykonanie długiej kary ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy.

Każda z wymierzonych kar będzie zatem wystarczająca i odwiedzie oskarżonego od popełniania przestępstw, a zatem będzie działać w zakresie prewencji indywidualnej, ale również i ogólnej będąc przestrożą dla innych osób, a także będzie czynić zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd kierował się wskazanymi okolicznościami, które wziął pod uwagę przy wymiarze kar jednostkowych. Ponadto uwzględnił, że czyny zostały popełnione w tym samym dniu i miejscu, naruszały jednak różne dobra chronione prawem.

Okoliczności, które zostały wymienione jako obciążające przy wymiarze kary za czyn z art. 157 kk miały znaczenie dla ustalenia rozmiaru krzywdy, jakiej doznała pokrzywdzona oraz ustalenia właściwej kwoty zadośćuczynienia za jej wyrządzenie.

Po myśli art. 70 ust. 2 Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek posiadanej przez oskarżonego substancji psychotropowej wraz z opakowaniem.

Sąd zasądził również od oskarżonego koszty postępowania związane z jego udziałem w sprawie bowiem brak jest podstaw by uznać, że nie będzie w stanie ich ponieść.